

[Elisabeth Bruun Olesen]

USA, og jeg håber meget, at man vil gøre alt for at undgå, at det samme skal ske her.

Den teknologi, jeg taler om, opstår jo heller ikke ud af den blå luft. Den er resultatet af en masse valg; de valg bliver selvfølgelig truffet på et bestemt grundlag, og det bestemte grundlag defineres i dag af arbejdsgiverne. Vi har med dette forslag ønsket at dæmme op for de virkninger, arbejdsgivernes valg udsætter arbejdskraften for. Dette forslag går faktisk ikke så vidt, som det sidste korte indlæg beskyldte det for, nemlig at være et maskinstormeroplæg. Så skulle man gå langt videre.

I virkeligheden mener jeg, at man burde stoppe de maskiner, som er skadelige for mennesker, men dette handler ikke om at storme maskiner. Det handler faktisk om, at når disse maskiner er indført, så skal man skaffe de bedst tænkelige vilkår, og man skal undgå at anskaffe noget materiel, som er skadeligt. Derfor støtter vi selvfølgelig 100 pct. HK, som inden for staten til at begynde med siger, at man blokerer for indkøb af skærme, som har en høj strålingsgrad. Man vil have ufarlige skærme.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Fru Elisabeth Bruun Olesen startede mildt med at bebrejde mig, at jeg havde afvist forslaget på det organisatoriske grundlag. Jeg kunne såmænd også være gået op og have brugt en halv times tid på at gå alle de tekniske ting igennem, men fru Elisabeth Bruun Olesen understregede jo i sit afsluttende indlæg ganske tydeligt, at det her jo ikke drejer sig om skærmterminaler. Det drejer sig om ved hjælp af skærmterminaler at skyde en breche i nogle systemer, i nogle strukturer, i nogle relationer mellem folkestyret og arbejdsmarkedets parter, der har udgangspunkt i hovedaftale og samarbejdsaftaler og teknologiaftaler, nogle relationer, der går på, hvordan hele vores samfund skal være indrettet. Hvis man nu kunne være så heldig, at man ved hjælp af et populært emne i debatten, nemlig skærmterminaler, kunne få skudt nogle brecher i de samfundsstrukturer, der ellers er blevet defineret, jamen så havde skærmterminalerne da tjent deres formål.

Jeg siger tak for den klare understregning af, at dette i virkeligheden ikke drejer sig om

skærmterminaler, men om organisation og struktur.

Men til illustration af det første synspunkt om det tekniske vil jeg da godt sige, at fru Jette Thomsen stillede et yderst relevant spørgsmål vedrørende fjernsyn og hjemmecomputere. Har det samme virkning? Selv om jeg vel er et af de medlemmer herinde, der har mest teknisk baggrund, al den stund jeg er ingeniør, må jeg indrømme, at det kunne jeg ikke svare på. Men jeg kunne gå ned og spørge nogle udmærkede embedsmænd, som har det som opgave at studere disse ting, og de kunne fortælle mig, at det er de samme stråler. Det, der så er spørgsmålet, er, hvor store doser man bliver udsat for osv. Men det er teknisk set de samme stråler.

Det illustrerer vel egentlig ganske godt, at når det gælder alt det tekniske – uanset at det er noget, vi skal beskæftige os med – så er det godt at have et system, der indebærer, at de, der har forstand på det, er dem, der kommer med oplæggene. Jeg håber i hvert fald, at bl.a. Socialdemokratiet holder fast ved det gode princip, som er stadfæstet i den arbejdsmiljølov, som Socialdemokratiet gennem meget lang tid har været så stolt af at det har stået fadder til. Jeg håber, at Socialdemokraterne holder sig til det system og den struktur; ellers er vi nemlig på vej ind i en meget tilfældig og hovspræget udvikling.

Taanquist (S):

Det kan jo være, arbejdsministeren er en dårlig ingeniør, siden han har søgt sig et andet job.

Så vil jeg gerne sige til hr. Damgaard Nielsen, at jeg synes, at hr. Damgaard Nielsen skulle gå ud og tale f.eks. med nogle af de mange hundrede hjerneskadede, der eksisterer, og så spørge, hvad der er værst: en sund og naturlig respekt for de forhold, man møder på sin arbejdsplads, eller at få en hjerneskade senere hen.

Arbejdsministeren sagde på et tidspunkt, at denne forhandling var ligesom at foregribe en arbejdsmiljødebat, som vi åbenbart skal have på et senere tidspunkt. Men jeg har nu slet ikke været så utilfreds med denne generalprøve, for det kan man også lære en hel del af. Jeg har nu i sidste omgang bl.a. bemærket udtalelserne fra fru Jette Thomsen og fru Elsebeth Kock-Petersen, der begge har